

Spørgsmål & Svar angående *Nafaqah* (Forsørgelse) af slægtninge?

Følgende er oversat fra arabisk.

Spørgsmål: Hvem er de personer, som skal give *nafaqah*? Og er det obligatorisk for alle kategorier, selv hvis de er rige, ligesom forpligtelsen om at give *nafaqah* til ens kone, som skal gives, uanset om hun har brug for den eller ej?

Svar: Forsørgelsen, som er obligatorisk blandt slægtninge, er kun obligatorisk når slægtningen er fattig, og i nød. Dette adskiller sig fra forsørgelsen af konen. Konen skal have *nafaqah*, selv hvis hun er rig.

Hvad angår hvem der skal give forsørgelse til deres nødlidende slægtninge, så er det mændene som arver fra denne slægtning, på grund af Hans ﷺ ord:

﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾

”Og det samme påhviler arvingen (til faderen).” [MOQ al-Baqarah 2:233]

efter at Han ﷺ nævnte faderens pligt til at forsørge sit barn. Eksempelvis arver broderen fra sin bror, der er blevet afskåret fra forældre og afkom (*kalaalatan*). Hvis der er en fattig mand som ikke har nogen søn eller far, men har en bror, så falder pligten om *nafaqah* på hans brors skuldre, fordi han vil arve fra ham når han dør. Men hvis manden har en søn, vil forsørgelsen af den fattige påhvile hans søn fordi han vil arve fra ham. Men hvis hans søn er fattig vil han blive anset for at være ikke-eksisterende (*ma'doom*), og forsørgerpligten vil påhvile den næste mand som arver.

Manden som arver, er manden, sønnen, halvbroderen fra samme mor eller far, eller fuldblodsbroderen i en tilstand af *kalaalah*. Hvis der ikke er nogen arvinger blandt dem der er nævnt i Qur'anen, vil pligten om at give *nafaqah* påhvile de mandlige agnater (*'asabah*). Det er dem der ikke arver andet end hvad der er tilovers af arven, dvs. hans farbrødre og morbroderens nærmeste børn, og så videre. Hvis der ikke er slægtninge, der skal arve fra ham hvis han dør, så vil *nafaqah* være obligatorisk fra indsamlingen af *zakah* i statskassen (*bait ul-mal*), derefter fra statskassens fonde, og derefter fra alle muslimer. Ellers vil alle muslimerne være syndige, fordi 'Abdullah bin 'Umar ؓ berettede, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

((وَأَيُّمَا أَهْلٍ عَرَّصَتْ أَصْبَحَ فِيهِمْ امْرُؤٌ جَانِعٌ فَقَدْ بَرَّئَتْ مِنْهُمْ ذِمَّةُ اللَّهِ تَعَالَى))

”Hvis der i et hvilket som helst lokalsamfund, kom en sulten person, har Allah Ta'ala intet at gøre med dem (dvs. lokalsamfundet).” [Musnad Ahmed, Musnad al-Mukthireen min al-Sahabah]